

Reisverslag van ons transport naar Moldavië 8 tot 21 juni 2015.

Door Henk van Veldhoven.

Maandag 8 juni.

Met mijn neef Jan ben ik afgereisd naar Moldavië om de goederen die reeds donderdag j.l. ingeladen zijn en nu onderweg zijn naar Chisinau te distribueren. Eind van de middag in Chisinau aangekomen. We hadden geen vertraging.

Dinsdag 9 juni.

Eerst een gesprek met de directeur van de school, die ons hartelijk welkom heette. Daarna naar het kantoor van Keystone om er zeker van te zijn of de papieren in orde waren, dat waren ze! We verwachten dat we woensdag kunnen uitladen. We hadden een goed gesprek, maar volgende week is er een evaluatie met de directrice over het transport en het zelfredzaamheidsproject, waaraan we in het verleden geld gedoneerd hebben.

Na de lunch zijn we naar het kantoor van Step by Step gegaan, omdat we in het verleden boeken en schoolmeubilair geleverd hebben voor de Step by Step scholen. De organisatie maakt een goede ontwikkeling door en heeft op dit moment geen wensen naar ons toe.

Het was een warme dag, 27 graden, die werd afgesloten met een plensbui.

Woensdag 10 juni.

Een gesprek gehad met de directrice van CCF, Liliana Rotaru. CCF betekent Child Care Family.

Deze NGO (non government organisation) is 9 jaar geleden begonnen met kinderen uit staatsinrichtingen te halen en terug te plaatsen in gezinnen. Zij gaan nauwkeurig te werk, allereerst wordt de familie benaderd om te kijken of terugkeer weer mogelijk en wenselijk is. Als dat niet het geval is dan wordt een ander gezin gezocht. De regering steunt deze stichting, ze hebben zelf nauwelijks budget om de terugkeer van kinderen in de normale maatschappij te laten plaatsvinden. Deze organisatie zou prima passen in de doelstellingen van Helping Hand Moldavia. De directrice zit te springen om kleding omdat de kinderen bij uittreding geen kleding meekrijgen.

Tot onze verrassing stond om 15.30 uur de truck bij de school en om 16.30 uur begonnen ruim 30 studenten met uitladen. Na 2 uur was de wagen leeg. We hebben de jongens bewonderd omdat het bloedheet was.

Donderdag 11 juni.

Door de hitte was toch wel het een en ander verkeerd neergezet en moest ik veel reorganiseren. Na een paar uur stond Carmen op de stoep, een vrijwilligster die in Saptebani, in het noorden, werkt voor de arme bevolking. Zij kwam een gedeelte van de door ons meegebrachte goederen ophalen. Het transport voor de rolstoelen, het ziekenhuisbed en de andere hulpmiddelen voor het lokale ziekenhuisje, worden later geregeld.

Ook Speranta, een organisatie voor gehandicapte jongelui, kwam rolstoelen, po-stoelen, rollators en armkrukken ophalen. De kleding hadden ze gisteren al opgehaald.

Vrijdag 12 juni.

De gehele ochtend van alles uitgezocht. Het was veel werk. De veteranen uit Straseni hebben de goederen opgehaald, zowel voor hun eigen organisatie, als voor Neoumanist, een organisatie voor ouderen.

Om 17.00 uur zijn Jan en ik met een auto naar Straseni gegaan. We hadden een afspraak met de leiding van de dansgroep Poienita uit Cojusna. Niet alleen de leidster en de directrice van Casa de Cultura waren aanwezig, maar ook een aantal dansparen, die met enthousiasme enige series op het toneel heeft laten zien. Na afloop hebben we met de directrice, de leidster en de tolk gezellig een glas wijn gedronken.

We konden overnachten in een Zweeds houten huisje op het terrein van Neoumanist.

Zaterdag 13 juni

Gisteren was Ecaterina al onze gids en tolk, ook nu stond ze weer klaar. Ons eerste bezoek was bij een fantastische oudere vrouw, Alexandra, die op eigen kosten van een bouwval een prachtig opvangcentrum heeft laten maken om kinderen in de leeftijd van 6 tot 16 jaar uit arme gezinnen na schooltijd op te vangen. Met behulp van diverse sponsors was het huis ingericht. Er was een computerlokaal, een bibliotheek, een keuken, hobbywerkplaats met machines en een ruimte voor huiswerk en recreatieve activiteiten. We hebben haar blij gemaakt met 3 zakken kleding en wat kleine cadeautjes.

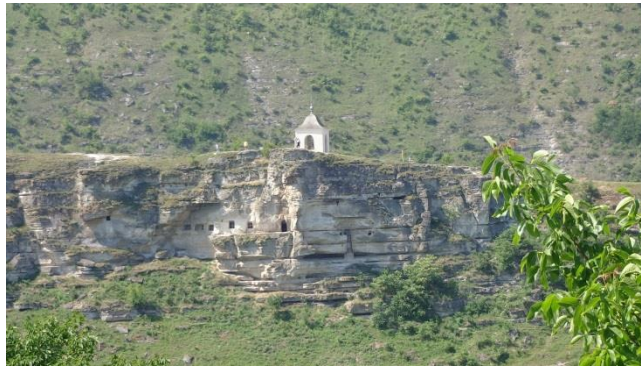

Naar de Veteranen waar we weer hartelijk ontvangen werden. De voorzitter vertelde ons dat nu buiten de oud-militairen ook behoeftige ouderen en invaliden kleding ontvangen. Met dat doel reden zij met ons naar de opslag in Chisinau, waar wij hen 5 zakken kleding en 2 rollators hebben meegegeven.

Ecaterina nam ons nog even mee langs het Casa de Cultura om kennis te maken met de leider en choreograaf van Bastina. De groep heeft sterke behoefte aan danskleding en hij vroeg ons of wij daarvoor konden zorgen.

Zondag 14 juni

We hebben met onze tolk, Liliana, een bezoek gebracht aan een schitterend kerkje in de grotten in Oud Orhey en genoten van het prachtige golvende landschap.

Maandag 15 juni

Omdat we een afspraak hadden op een lyceum in Dubassary (Transnistrië), werden we in alle vroegte opgehaald. Dat was maar goed ook, want bij de douane hebben we een uur oponthoud gehad. In onze spontaniteit hadden we cadeautjes voor de leerlingen en leerkrachten meegenomen en 3 rollators. Alles werd gefotografeerd en op lijsten ingevuld en er moesten invoerrechten betaald worden. Daardoor kwamen we te laat om de leerlingen in de lessen te zien. Op de speelplaats hebben we aan veel leerlingen de interrail T-shirts uitgedeeld. Ze waren daar erg blij mee.

Daarna volgde de traditionele lunch in de directiekamer. De directrice toonde weer eens dat ze heel dankbaar was met alles wat meegebracht is. Dit jaar waren er voor het eerst matrassen bij. Terug naar huis reden wij langs een dorp, Malaiesi om te checken of de 180 dozen die we vorig jaar gebracht hadden, ook inderdaad aangekomen waren en verspreid onder de mensen. Dat was inderdaad het geval.

Dinsdag 16 juni

Als eerste is Dubassary met zes auto's gekomen om hun goederen op te halen.

Later kwam Casa Aschiuta hun toebedeelde goederen inladen. Casa Aschiuta plaatst kinderen via een maatschappelijk werker vanuit hun slechte thuissituatie in een pleeggezin. Het was zoveel dat ze een 2e keer moesten komen. Toen waren de studenten van onze school aan de beurt, ze hadden voortdurend zo hard gesjouwd dat we voor ieder een polo, een T-shirt, een tas en een pet hadden gereserveerd.

De studenten die niet geholpen hadden kregen een T-shirt en rugzakje. Voor degene die moeilijk een keuze konden maken waren er extra T-shirts en voetbaldassen. Ze waren heel tevreden.

Woensdag 17 juni

Vroeg in de ochtend ben ik naar het kantoor van Keystone gereden om het afgelopen transport te evalueren. Zij ervaren dat het steeds meer tijd kost om voor ons de papieren/vergunningen op tijd in orde te krijgen. Daarna heb we gesproken over het self supporting project, een aantal jaren geleden hebben we daar een donatie aan gegeven. Dit project loopt tot tevredenheid.

Jan was bij Speranta voor een gesprek met de directrice.

Casa de Cultura kwam de geluidsinstallatie en tafels ophalen.

Speelgoed, bedden en keukengerei werd door de kleuterschool opgehaald. De poppen die aangekleed waren door mevrouw Banga vonden ze prachtig!

Later op de dag heb ik aanwijzingen gegeven bij de kleuterschool hoe ze de kinderbedjes, de banken en tafels in elkaar moesten zetten.

Donderdag 18 juni

's Morgens kwam eerst een lyceum de goederen ophalen. We hadden kleding voor de arme gezinnen in hun dorp. Het was voor het eerst dat ze kleding ontvingen en men was verbaasd dat ze zoveel dozen kregen. Aansluitend kwam Keystone voor hun goederen.

Na de lunch vertrokken we naar het noorden. We hadden kleding, een matras en enkele cadeautjes voor een echtpaar dat 6 pleegkinderen in huis heeft opgenomen. De pleegvader kwam ons en de goederen ophalen met zijn bestelbusje. Op de heenweg hebben we een gerenoveerd fort in Soroca bezocht.

Bij de familie aangekomen werden de dozen geopend en men was dolblij met de kleding.

Voor de jongens had ik speelgoedautootjes, vanaf dat moment zag ik ze alleen nog maar met de autootjes spelen. Ik heb toen gemerkt dat er wel knuffels in huis zijn maar helemaal geen speelgoed. We hebben meegegeten met de familie en we konden er ook slapen.

Vrijdag 19 juni

Achter de woning was een diepe tuin met een 2^e huisje waar opa en oma in wonen. Voor oma hadden we de rollator. In de tuin verbouwt men groenten voor eigen gebruik, er waren wat vruchtbomen, kippen, een koe en ook nog bijenkasten. Men was zelfvoorzienend.

We kregen nog een dansuitvoering van de moeder met de kinderen. Daarna vertrokken we naar Saptébani naar Carmen een Nederlandse vrijwilligster die daar woont. Voor Carmen hadden we een ziekenhuisbed, rolstoel en enkele dozen in de bestelwagen.

We werden hartelijk ontvangen en Carmen heeft de renovatie van de wc's in de basisschool laten zien, we hadden hiervoor de kranen en een wastafel in ons transport. Een ander project is de bouw van een opvanghuis. Op de foto de fundering van het opvanghuis.

We konden overnachten in de logeerkamer.

Zaterdag 20 juni.

Ontbijt in de tuin met een prachtig uitzicht. Waarna Carmen ons naar Balti gereden heeft, daar wachtte een leraar van de school op ons en met hem zijn Jan en ik terug naar school gereden.

Daar stond de tafel gedekt. Als afscheid hadden de directeur en enkele stafleden een feestelijke maaltijd voor ons voorbereid. Uiteraard waren er toespraken met vele bedankjes.

Zondag 21 juni

De vliegreis terug naar Nederland.